

ע"כ הורה לאותו אדם שיכתוב כמה מילים בשבת למען ינצל מהאיסור של גוי ששבת חייב מיתה, אך הדבר עורר מאומה רבתי וגדולי הרבנים חלקו עליו ואמרו שחייב לשמור שבת, מכיון שמל וקיבל על עצמו עול מצות, הגם שעדיין לא נגמרה גיירותו. ורבי אשר הנ"ל שלח לבנין ציון שיחווה דעתו בנידון.

הבנין ציון העלה בתשובתו שאכן בדק ומצא דרך המנהג נפוץ שגוי שמל ולא טבל מותר לו לשמור שבת, ומשום כך תר אחר שורש המנהג מהיכן נובע ענין זה, שהרי בפשטות כל עוד שלא טבל הרי הוא גוי גמור, והעלה להצדיק מנהג זה דכיון דקי"ל שבעת הברית מברכים כורת הברית, ומאידך שבת היא גם נקראת ברית, האיך יתכן שמחד מקיים ברית של מילה, ומאידך מפר את הברית של שבת.

הוסיף הבנין ציון וכתב דבאמת אדם זה שעדיין לא נגמרה גיירותו אינו כשאר הגויים, שהרי כתבו התוס' בכריתות (דף ט' א') אמה דאמרינן שם דאבותינו נכנסו לברית במילה וטבילה והרצאת דמים ויליף מילה ממה דכתיב כי מולים היו כל העם היוצאים וכתבו התוספ' ואע"פ שאותן שהיו נמולים בימי אברהם לא מלו אותם ביציאת מצרים מכ"מ מעיקרא כשמלו עצמן מלו ליכנס בברית המקום וליבדל משאר אומות וגם כי עתה טבלו עכ"ל.

הרי בפ' שכבר קודם טבילה ע"י מילה לבד נכנסו לברית ועי"ז נבדלו משאר האומות וא"כ גם זר זה שמל ולא טבל דמי לזה שנכנס לברית ועי"ז נבדל משאר האומות וע"כ אין עליו עוד מצות יום ולילה לא ישבותו של ב"נ.

יתכן שגם חייב לשמור שבת

ד. והוסיף הבנין ציון דלא בלבד שמותר לגר כזה לקיים שבת אלא אפשר לצדד ג"כ שחובה עליו לקיים ובתוך הדברים כתב דמישראל גופיה יש להוכיח שחייבים לשמור שבת שהרי מבואר בשבת (דף פ"ז) שעל שבת נצטוו ישראל במרה, וכמו שמוכח מהכתובים שכבר קיימו ישראל שבת קודם שבאו להר סיני שהרי הענין של המן שעליו נאמר עד אנה מאנתם הי' קודם סיני כמבואר (שבת פ"ז) וכיון דטבילה לא הי' עד סיני ע"כ קיימו ישראל שבת כשמלו ולא טבלו אף שב"נ מוזהר על יום ולילה לא ישבותו, וע"כ יש לישב בב' אופנים או שנאמר שגזזה"כ הוא שלענין שבת יצאו מכלל בני נח, (ונראה שכוונתו למש"כ קודם דיצאו מכלל האומות עוד קודם מתן תורה), או שנאמר שמכיון שחייבים במילה ממילא חייבים בשבת, ומ"מ לפי ב' האפשרויות האלו נלמד משם לב"נ שמל